

Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt
North Plaza B
Koning Albert II-laan 7
B-1210 BRUSSEL
e-mail: info@vreg.be
tel +32 2 553 13 53
fax +32 2 553 13 50

ADVIES VAN 28/10/02

Advies van de VREG bij het ontwerpbesluit WKK-certificaten

1. Art. 2 van het ontwerpbesluit stelt dat **elke** warmtekrachtinstallatie een WKK-certificaat toegekend krijgt voor elke warmtekrachtbesparing van 1000 kWh. De VREG vraagt om deze toekenning van certificaten te beperken tot **kwalitatieve** warmtekrachtinstallaties.

Toelichting:

Enkel aan kwalitatieve warmtekrachtinstallaties wordt door de VREG opgelegd permanent de benutte warmte, de netto elektriciteitsproductie, de hoeveelheid gebruikte brandstof en het aantal gebruiksuren te meten. Deze meetapparatuur zal bij kwalitatieve warmtekrachtinstallaties boven een bepaald drempelvermogen gekeurd zijn door een geaccrediteerde keuringsinstantie. Bij niet-kwalitatieve warmtekrachtinstallaties heeft de VREG geen mogelijkheid tot controle over de vraag of de geproduceerde warmte ook werkelijk wordt aangewend, en of de gepretendeerde warmtekrachtbesparing dus werkelijk gerealiseerd is. Zo worden mogelijk onterecht certificaten toegekend.

2. Het inwilligen van opmerking 1 heeft zijn gevolgen voor art. 5. Het is dan niet meer nodig een aanvraag te doen voor 'toekenning van warmtekrachtcertificaten'. Warmtekrachtcertificaten worden immers enkel toegekend aan installaties die reeds een kwaliteitserkenning hebben gekregen van de VREG. De aanvraag tot 'toekenning van een kwaliteitserkenning' impliceert reeds een aanvraagformulier, meetgegevens en (boven een bepaald drempelvermogen) een keuringsverslag.

Indien opmerking 1 niet wordt ingewilligd, raadt de VREG aan in art. 5 enkele zinnen anders te formuleren:

In artikel 5, §1 moet er staan: 'De toekenning van warmtekrachtcertificaten kan worden aangevraagd **door het aanvraagformulier, daartoe opgesteld door de VREG, in te vullen en op te sturen aan de VREG.**' Dit is een juistere formulering dan de huidige.

In artikel 5, §2 moet er, naar analogie met het tweede lid van §1, staan 'binnen een maand na ontvangst van het **volledig en correct** ingevulde aanvraagformulier'.

3. Art. 3 §5 stelt dat de warmtekrachtbesparing voor nieuwe installaties wordt berekend op basis van de rendementen van de referentie-installaties die gelden op het ogenblik van de aanvraag van de warmtekrachtcertificaten. De VREG stelt voor dit ogenblik te vervangen door het ogenblik van de aanvraag van de **kwaliteitserkenning**. (indien opmerking 1 wordt ingewilligd)
4. Indien opmerking 1 niet wordt ingewilligd, vraagt de VREG dat de aanvraag tot toekenning van warmtekrachtcertificaten verplicht vergezeld gaat van een keuring van de locatie van en het type meetapparatuur van niet-kwalitatieve warmtekrachtinstallaties.
5. In art. 4 §1 van het ontwerpbesluit stelt de tweede zin dat de **certificaatgerechtigde** de elektriciteitsproductie meet. De VREG opteert er echter voor de elektriciteitsproductie te laten meten door de **netbeheerder**.
6. Art. 4 §2 van het ontwerpbesluit stelt dat de certificaatgerechtigde de meetgegevens betreffende de elektriciteitsproductie en de warmtekrachtbesparing die in aanmerking komt voor de toekenning van warmtekrachtcertificaten, rechtstreeks mag rapporteren aan de VREG. De VREG prefereert dat de rapportering van de elektriciteitsproductie gebeurt door een onafhankelijke partij, namelijk de netbeheerder. Zij opteert ervoor om deze §2 te wijzigen als volgt: 'De certificaatgerechtigde rapporteert maandelijks rechtstreeks aan de VREG de netto hoeveelheid benutte warmte, de hoeveelheid gebruikte brandstof en het aantal gebruiksuren van de warmtekrachtinstallatie'.

Toelichting bij opmerkingen 5 en 6:

De certificaatgerechtigde zal zelf de hoeveelheid benutte warmte, de hoeveelheid gebruikte brandstof en het aantal gebruiksuren van zijn installatie moeten meten en aan de VREG rapporteren. Als hij ook zelf de elektriciteitsproductie mag meten en rapporteren, is er voor de VREG geen middel tot verificatie of de gegevens die zij gekregen heeft wel realistisch zijn. Als de netbeheerder (een onafhankelijke partij) de hoeveelheid geproduceerde elektriciteit meet, heeft de VREG een middel om te schatten of de gegevens verstrekt door de certificaatgerechtigde kunnen kloppen.

Anderzijds zal de certificaatgerechtigde inzage hebben in de gegevens van haar installatie zoals ze bij de VREG zijn geregistreerd. Als deze op dat moment de rapportering van de netbeheerder betwist, kan hij de reden hiervoor aan de VREG laten weten en zijn eigen gegevens doorgeven.

7. In artikel 6, §2 moet worden verduidelijkt dat het gaat over de wkk-certificaten die door een leverancier moeten worden voorgelegd, en niet over het totaal voor te leggen wkk-certificaten in het Vlaamse gewest. De VREG stelt voor om het als volgt te wijzigen:
 “Het aantal warmtekrachtcertificaten dat in een bepaald jaar n **door een leverancier** moet worden voorgelegd, wordt vastgesteld met toepassing van de volgende formule:

$$C_w = W \times E_v$$

waarbij:

C_w = het aantal in het jaar n voor te leggen warmtekrachtcertificaten, uitgedrukt in MWh (1000 kWh);

$$W = 0,058$$

E_v = de hoeveelheid elektriciteit **die de leverancier** heeft geleverd aan eindafnemers via het distributienet of het transmissienet in het jaar n-1 (in MWh), sinds de inwerkingtreding van dit besluit, met uitzondering van de elektriciteit geleverd door de distributienetbeheerders.”

8. Art. 7 regelt de aanvaarding van warmtekrachtcertificaten. De VREG raadt aan een bovengrens te stellen voor het vermogen van warmtekrachtinstallaties waarvan warmtekrachtcertificaten worden aanvaard.

Toelichting:

De Toelichting bij de Europese ‘Ontwerprichtlijn Inzake de bevordering van warmtekrachtkoppeling op basis van vraag naar nuttige warmte binnen de interne energiemarkt’ van 22.07.2002 (zie Website Cogen Vlaanderen) stelt:

‘Aangezien de grote warmtekrachtinstallaties gemakkelijker toegang hebben tot gunstigere financiering en brandstofprijzen, zou directe steun voor de productie van elektriciteit uit warmtekrachtkoppeling zich moeten concentreren op elektriciteit die wordt geproduceerd **ofwel** in installaties met een capaciteit beneden een indicatieve drempel van 50 MW(e) **ofwel** in grotere installaties, maar dan uitsluitend de hoeveelheid elektriciteit die wordt geproduceerd door de capaciteit beneden een dergelijke indicatieve drempel. De reden hiervoor is niet grotere installaties te diskwalificeren, maar overcompensatie van de grotere installaties te vermijden. Grotere installaties zouden nog steeds steun krijgen voor de productie op basis van de eerste 50 MW, maar ontvangen geen aanvullende steun voor de rest van de productie.’

9. Het principe van aanvaarding van certificaten zoals art.7 voorschrijft, waarbij aan bestaande installaties certificaten toegekend worden die slechts ten dele aanvaard worden, is technisch vrij complex en bij marktoverwegingen weinig transparant. De waarde van een certificaat wordt bepaald door zowel de RPE als de datum van indienstneming van de installatie. Een certificaat dat op de markt komt, moet dus de RPE, de datum van uitreiking van het certificaat en de datum van indienstneming van de installatie bevatten. De waarde ervan is niet onmiddellijk duidelijk. Dit bemoeilijkt het verhandelen van certificaten. Het bemoeilijkt ook de bepaling van de gemiddelde prijs van een certificaat, die de VREG maandelijks zal moeten publiceren.
10. Indien het systeem van gedeeltelijke aanvaarding van certificaten toch wordt geïmplementeerd: Art.7 §1 geeft een formule ter bepaling van X. Warmtekrachtcertificaten toegekend meer dan 5 jaar na de datum van indienstneming worden slechts aanvaard voor X % van het aantal voorgelegde dergelijke certificaten. De VREG vindt de waarde 0.125 in deze formule nogal laag, en zou deze liever verhogen tot 0.2.

Toelichting:

De VREG meent dat met de huidige waarde van 0.125 goede warmtekrachtinstallaties zeer lang certificaten krijgen, veel langer dan de afschrijftermijn van een warmtekrachtinstallatie. Ter illustratie geeft volgende tabel weer hoeveel jaar een warmtekrachtinstallatie certificaten kan krijgen na de ingebruikname, afhankelijk van haar Relatieve Primaire Energiebesparing. Iedere kolom geeft de resultaten voor een andere waarde in plaats van 0.125 in de formule ter bepaling van X.

	aantal jaar certificaten toekenning na ingebruikname WKK, afh. v/d teller v/d richtingscoëfficiënt		
RPE	0,125	0,2	0,25
5%	8	7	6
10%	11	9	7
15%	14	11	9
20%	18	13	11
25%	21	15	13
30%	25	17	14

11. Art. 8 bepaalt welke gegevens er minstens worden geregistreerd voor ieder warmtekrachtcertificaat. De VREG meent dat de prijs van het certificaat hier niet bij hoort.

Toelichting:

Niet alle certificaten worden verkocht en ze hebben dus niet alle een prijs. Anderzijds is de verkoper van een warmtekrachtcertificaat sowieso verplicht om de prijs ervan aan de VREG mee te delen (zie art. 9 §2).

12. De VREG vraagt om leveranciers die enkel groene stroom leveren, vrij te stellen van de verplichting inzake warmtekrachtcertificaten:

Toevoegen aan artikel 1, §2:

8° groene leverancier: een leverancier waarvan het aandeel van elektriciteit, dat overeenkomstig artikel 13 van het besluit van de Vlaamse regering van 28 september 2001 inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit

hernieuwbare energiebronnen onder de benaming "groene stroom" mag worden verkocht, in zijn totale elektriciteitsleveringen aan eindafnemers via het distributienet of het transmissienet in het Vlaamse Gewest groter is dan $[100 \times (1 - W)] \%$, waarbij W wordt bepaald in artikel 6, §2.

Een tweede lid toevoegen aan artikel 6, §1 dat luidt als volgt :

" In afwijking van het eerste lid leggen groene leveranciers, vanaf 2004 jaarlijks voor 31 maart van het jaar n aan de VREG het aantal warmtekrachtcertificaten voor dat wordt bepaald met toepassing van §2bis."

Een §2bis wordt ingevoerd:

"§2bis. Het aantal warmtekrachtcertificaten dat in een bepaald jaar n door een groene leverancier moet worden voorgelegd, wordt vastgesteld met toepassing van de volgende formule:

$$C_w = \frac{(100 - G) \times E_v}{100}$$

Waarbij :

C_w = het aantal in het jaar n voor te leggen warmtekrachtcertificaten, uitgedrukt in MWh (1000 kWh);

G = het percentage elektriciteit, dat door de groene leverancier overeenkomstig artikel 13 van het besluit van de Vlaamse regering van 28 september 2001 inzake de bevordering van electriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen onder de benaming "groene stroom" mag worden verkocht, in zijn totale elektriciteitsleveringen aan eindafnemers via het distributienet of het transmissienet in het Vlaamse Gewest in het jaar n - 1;

E_v = de hoeveelheid elektriciteit die de groene leverancier heeft geleverd aan eindafnemers via het distributienet of het transmissienet in het jaar n-1 (in MWh), sinds de inwerkingtreding van dit besluit.